

Poema de Poema de Catalunya

«és temps d'aturar el temps tot escrivint/ marcant les ungles»

Foto: Riccardo Cuppini

Ara m'assec al pedrís de la porta
i convoco el Mediterrani,
vastíssim mirall blau o bé paraules
que resten fermes a fora el triangle:
és temps d'aturar el temps tot escrivint
marcant les ungles;
és temps de recollir discursos nous:
un cadafal de pedra.
Així, un retorn de minuts als setanta;
així, la mirada enllà, mar endins.
I resta sols el món, dret davant nostre,
sencer, com ara, que el discurs es pluralitza
i els versos poden invocar turons:
mesura del vell i del nou
damunt el fil dels somnis.
Així, negant que sigui apòcrifa, la llum;
pensant en aquells homes
afusellats als claus de l'estelada,
en temps d'aturar el temps tot escrivint
marcant les ungles.

Fins que deixem de ser
qui habita encara eixes gàbies d'ocells.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=OIV9dagiTu0>